

der nævnes i Pensionsloven, men hvor Staten dog betaler. (Modsigelse). Jo, om den ikke direkte betaler, er det dog vel Statens Foranstaltning, der betales, og af Samfundets Penge. Hvor det har været Tilfældet, har man tidligere taget Hensyn dertil, idet Ole Hansen gav Afkald paa den ekstraordinære Pension, som ogsaa han var berettiget til at faa, da han kom ind i Nationalbanken. Jeg ser ikke, at det ærede Medlem fra Æbeltofts Udtalelse kan frigøre ham for det Ansvar, han efter min Mening har haft, og som han havde dobbelt, fordi han ansatte en Mand, som af alle — hans øvrige Egenskaber til Trods — maatte betragtes som ikke kvalificeret til den Plads, han fik, en Mand, der øjensynlig blev ansat, fordi det ærede Medlem syntes, at han ikke i denne Forbindelse vilde, om jeg saa maa sige, lade sig tvinge af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Det, at det ærede Medlem fra Ringkøbing den Gang fik fjernet det ærede Medlem fra Nørresundby fra Trafikministerbestillingen, øjensynlig ganske uden Hensyn til, at det kostede Staten en Livrente paa 100,000 Kr. eller mindst 100,000 Kr., havde til Følge — saaledes ser jeg paa det —, at det ærede Medlem fra Æbeltoft mente, at kunde det ærede Medlem fra Ringkøbing tage saa lidt Hensyn til Statskassen, kunde det ærede Medlem fra Æbeltoft lige saa vel gøre det.

N. Neergaard: Naar den tidligere Landbrugsminister Ole Hansens Pension nedsattes, var det ikke ifølge Indgriben fra Finansministeriet, hvortil dette ogsaa vilde have været ganske uberettiget, men fordi han, da Nationalbankdirektørgagen var saa høj — 16,000 Kr. tror jeg —, ikke ønskede at gøre Brug af sin Pension, men kun ønskede, saa længe han var Nationalbankdirektør, at oppebære Pension efter Pensionsloven. De Grunde, jeg havde, da jeg indstillede til Hans Majestæt at udnævne det ærede Medlem fra Nørresundby til første Direktør i Hypotekbanken, har jeg givet. Det gjorde jeg udelukkende, fordi jeg ansaa ham for den bedst kvalificerede af dem, der paa den Tid var at vælge imellem. Jeg havde som Finansminister intet at gøre med at bevæge det ærede Medlem til at give Afkald paa en Ret, han har efter Loven.

J. C. Christensen: Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen angaaende Pensionsansættelser eller lignende. Jeg vil kun til

det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) sige, at jeg har ikke fjernet nogen fra Trafikministerpladsen. Da jeg blev Forsvarsminister sidste Sommer, gik det til paa sædvanlig Maade. Et Ministerium var afgaaet, det ærede Medlem fra Nørresundby var derfor ikke paa den nævnte Plads. Der skulde laves et nyt Ministerium, og i dette skulde Partierne repræsenteres, for at vi kunde faa den store Sag ført igennem, som Striden da drejede sig om. Vi fra vor Side ønskede at faa Thomas Larsen med i Ministeriet, og han fik den Plads, som han saa beklædte i de to Maaneder, da Ministeriet Holstein sad. Det er alt, hvad der er passeret, og jeg har ikke haft noget at gøre hverken med Pensionsansættelser eller med Ansættelser i Embeder eller lignende.

Slengerik: Efter den Fremstilling, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har givet, har han kun ansat det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) som Direktør for Kongeriget Danmarks Hypotekbank, fordi han ansaa ham for den mest kvalificerede til den Plads. Jeg finder det mærkeligt, at det ærede Medlem fra Æbeltoft ikke alligevel ved den Lejlighed har henstillet til det ærede Medlem fra Nørresundby, om han ikke vilde finde det rigtigt, naar han nu blev ansat i et saadant Embede med 8,000 Kr. i Gage om Aaret, at give Afkald paa Pensionen paa de 6,000 Kr. Det er muligt, noget saadant er foretaget af det ærede Medlem fra Æbeltoft — jeg ved det ikke, det kunne vi jo faa at høre —, og at det ærede Medlem fra Nørresundby ikke har villet gaa ind herpaa. Det ærede Medlem fra Æbeltoft har for os i denne Sag staaet som den store, noble Mand, saa man maa gaa ud fra, at hans Bevæggrunde have været de rigtige og i bedste Orden. Men jeg vil sige, at den Embedsbesættelse, som her er gaaet for sig samtidig med den Omstændighed, at det ærede Medlem fra Nørresundby har beholdt sin fulde Pension, er for mig et Eksempel paa den største Graadighed og Forslugenhed, jeg endnu har set.

Leth Espensen: Jeg vil takke det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), fordi han har vist Tinget den Ære igen at oplade sin Røst, det er saa længe siden, vi have hørt ham. Naar det ærede Medlem siger, at Ministerskiftet fremkom paa ordinær Maade, tror jeg, det ikke behøver nærmere at præciseres, at